

Fællesundervisningen vinder mere og mere Udbredelse i Finlands højere Skoler, ogsaa Latinskoler. I Åbo bliver nu oprettet en saadan; fra Vilmanstrand, Gamle Karleby, Lovisa, Torneå o. fl. St. ansøges der, om Latinskolerne dér maa aabnes for Piger. Nylig har ogsaa Stat og Kommune begyndt at give Understøttelse til denne Slags Skoler. Afstor Betydning er det endelig, at to Kvinder have søgt og faaet Adgang til den tekniske Skole i Åbo, og at Bestyrelsen for Industriskolen i Helsingfors har ansøgt hos Senatet om Tilladelse til at give Kvinder Adgang til Undervisningen, „da det kan forudsættes, at de ville ansøge derom“. Med andre Ord: Bestyrelsen opmuntrer Kvinderne til at søge teknisk Uddannelse. I Kjøbenhavn have vi en fortræffelig teknisk Skole — — — !

Finland har hidtil kun haft én kvindelig Cand. phil., nemlig Mag. Emma Åstrøm, til hvem Topelius skrev sit bekjendte smukke Digt. Nu have to andre Damer taget samme Examen.

Kvindelige Bogbindere. Den engelske Overinspektør for Fabrikker og Værksteder skriver i sin Beretning for 1887 om kvindelige Bogbindere:

Denne Haandværksgren beskæftigede tidligere en Hær af Arbejdere, men Antallet er nu betydelig formindsket, siden Hæftemaskinerne drives ved Dampkraft. Herved faldt Prisen paa Hæftning paa Haandmaskine, saa der blev Overflod af Arbejdskraft, hvilket volder megen Elenighed i daarlige Tider. Det lette, renlige Arbejde tiltaler unge Piger, disse blive bundne som Lærlinger paa 2 Aar og faa i disse 2 Kr. 70 Ø. og 3 Kr. 60 Ø. om Ugen. Efter Læretidens Udløb kunne de i Begyndelsen tjene 7 Kr. 20 Ø. til 9 Kr. for ordentligt Arbejde, øvede Arbejdere 10 Kr. 80 Ø. til 13 Kr. 50 Ø., dog naas denne Sum ikke ved det daarligere lønnede Arbejde. Formændene tjene højst 18 Kr.

De, som hæfte Handelsbøger, finde regelmæssig Beskæftigelse og kunne tjene 13 Kr. 50 Ø. om Ugen ved Maskinarbejde. Hæftning af Tidsskrifter giver en mere usikker Indtægt. Pigerne arbejde i Reglen i Hold paa 3, 2 ved Maskinerne, en laver Arbejdet til, saa skifte de paa Omgang. De tjene 11 til 13 Kr. om Ugen, men Haandarbejde er faldet til 7 Kr. 20 Ø. og 9 Kr. Religiøse Tidsskrifter betales daarlig, de gives paa Akkord, og Mestrene paatage sig Arbejdet næsten uden Fortjeneste. De Bogbindere, som arbejde for de bedste Tidsskrifter, afskedige ikke deres Folk i den daarlige Tid, det vil sige fra Marts til Udgangen af Juli, det Arbejde, der er, deles ligelig, og Lønnen synker ned under det halve. Men da den daarlige Tid for Bogbindere i et Fag kan være den travle for et andet, kunne Pigerne gaa fra det ene Arbejde til det andet.

Som det vil erindres, foreslog det af „Dansk Kvindesamfund“ nedsatte Udvalg angaaende Kvinders haandværksmæssige Uddannelse Oprettelsen af et Bogbinderiværksted for Kvinder, jfr. d. Bl. S. 91—96. Det vil da være af særlig Interesse at se, hvorledes kvindelige Bogbindere ere stillede andetsteds. Men det kan ikke nægtes, at de her meddelte Oplysninger ere lidet opmuntrende, særlig naar henses til, at Pengene maa antages at have en ringere Kjøbeevne i England end her. Under iøvrigt